13/04/2023

Ο Όρθρος της Μεγάλης Πέμπτης στην Ιερά Μονή των Αγίων Πάντων Βεργίνης

/ Ιερές Μονές

Τη Μεγάλη Τετάρτη 12 Απριλίου το απόγευμα ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε στην Ακολουθία του Νιπτήρος και κήρυξε τον θείο λόγο στην Ιερά Μονή των Αγίων Πάντων Βεργίνης.

Ο Σεβασμιώτατος κ. Παντελεήμων στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων: *«Τῇ ἁγίᾳ καί μεγάλῃ Πέμπτῃ, οἱ τά πάντα καλῶς διαταξάμενοι θεῖοι Πατέρες ... παραδεδώκασιν ἡμῖν τέσσερά τινα ἑορτάζειν, τόν ἱερόν Νιπτῆρα, τόν μυστικόν Δεῖ-πνον, τήν ὑπερφυᾶ Προσευχήν, καί τήν προδοσίαν».*

Τέσσερις σταθμούς, θά λέγαμε, τέσσερα γεγονότα, τά ὁποῖα συνέ-βησαν λίγο πρίν ἀπό τό Πάθος τοῦ Κυρίου μας, λίγο πρίν νά δοῦμε τόν Κύριό μας νά ἀνέρχεται στόν Σταυ-ρό καί νά πάσχει γιά τή σωτηρία μας, μᾶς ὑπενθυμίζει τό Συναξάριο τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Πέμπτης. Καί μᾶς τά ὑπενθυμίζει, γιατί τίπο-τε στή ζωή τοῦ Χριστοῦ δέν εἶναι τυχαῖο, ἀλλά ὅλα ἔχουν τή σημα-σία τους καί τόν λόγο γιά τόν

ὁποῖο συνέβησαν, καί ὅλα ἔχουν ἕνα μή-νυμα γιά ἐμᾶς, πού τά μελετοῦμε καί τά τιμοῦμε.

Ἀπό τούς τέσσερις αὐτούς σταθμούς ἄς σταθοῦμε ἀπόψε στόν τρίτο, τήν ὑπερφυᾶ προσευχή, ἀκο-λουθώντας καί ἐμεῖς τόν Χριστό μαζί μέ τούς ἱερούς μαθητές καί ἀποστόλους του ἀπό τό ὑπερῶο τῆς Ἰερουσαλήμ στόν κῆπο τῆς Γεθ-ση-μανῆ, γιά νά διδαχθοῦμε ἀπό τήν προσευχή του, τήν ὁποία ὅρισαν, ὅπως ἀκούσαμε, οἱ Πατέρες νά ἑορ-τάζουμε.

Πολλές φορές, σημειώνουν οἱ ἱεροί εὐαγγελιστές, ὁ Χριστός ἀπο-συ-ρόταν μετά τό κήρυγμά του γιά νά προσευχηθεῖ «κατ᾽ ἰδίαν», ἀφή-νοντας τούς μαθητές του νά ἀσχο-ληθοῦν μέ τίς δικές τους ὑποχρεώ-σεις. Αὐτή τή φορά ὅμως, μετά τόν μυστικό Δεῖπνο, ὁδεύουν μαζί του στόν κῆπο τῆς Γεθσημανῆ, ὅπου ὁ Χριστός θέλησε νά προσευχηθεῖ στόν Πατέρα του, λίγο πρίν ἀπό τήν προδοσία τοῦ μαθητοῦ του.

Τήν ὥρα τῆς μεγάλης ἀγωνίας τοῦ Χριστοῦ, τήν ὥρα πού αἰσθά-νεται τό βάρος τῶν ἁμαρτιῶν ὅλων τῶν ἀνθρώπων, τό ὁποῖο θά σηκώσει ἐπί τοῦ Σταυροῦ, γιά νά τό σβύσει μέ τό πανάχραντο αἷμα του, ζητᾶ καί ἀπό τούς μαθητές του νά ἀγρυπνοῦν καί νά προσεύχονται, «ἵνα μή εἰσέλθωσι εἰς πειρασμόν».

Ὁ Χριστός ἀγωνιᾶ ἀνθρωπίνως γιά ὅσα θά ἀκολουθήσουν, ὑποτάσ-σεται ὅμως στό θέλημα τοῦ Πατέρα του, ὁλοκληρώνοντας τό ἔργο τῆς σωτηρίας, τό ὁποῖο ἀνέλαβε μέ τήν ἐναναθρώπησή του. Ἀλλά ἐνῶ ὁ Χριστός προσεύχεται ἐναγωνίως, φέροντας τό βάρος καί τῶν δικῶν τους ἁμαρτιῶν, οἱ μαθητές του δέν ἀντέχουν. Ὑποκύπτουν στήν ἀδυ-να-μία τῆς σαρκός καί καθεύδουν ἀντί νά ἀγρυπνοῦν. Ὁ Χριστός ἀγωνιᾶ χάριν τῶν ἀνθρώπων καί ἐκεῖνοι, δυστυχῶς, καθεύδουν.

Ἄς μήν σπεύσουμε νά κατακρί-νου-με τούς μαθητές, γιατί στή θέση τους εἴμαστε πολλές φορές ὅλοι μας, ἀλλά ἄς διδαχθοῦμε ἀπό τήν προσευχή τοῦ Κυρίου μας. Ἄς διδα-χθοῦμε πρωτίστως τήν ὑπακοή στό θέλημα τοῦ Θεοῦ, πού εἶναι ἀπα-ραί-τητη προϋπόθεση τῆς προσευ-χῆς μας.

Συχνά προσευχόμαστε καί ζητοῦ-με διάφορα ἀπό τόν Θεό. Ζητοῦμε νά μᾶς ἀπαλλάξει ἀπό τά προβλή-ματα καί τίς δυσκολίες πού ἀντιμε-τωπίζουμε στή ζωή μας, ἀπό τούς πειρασμούς καί τίς δοκιμασίες, ἀλλά παραβλέπουμε τό δικό του θέ-λημα, ξεχνοῦμε ὅτι ἡ ζωή μας εἶναι στά χέρια του καί ὅτι Ἐκεῖνος γνωρίζει καλύτερα ἀπό ἐμᾶς ποιό εἶναι τό συμφέρον τῆς ψυχῆς μας καί τί εἶναι ὠφέλιμο γιά τή σωτη-ρία μας.

Ἄς διδαχθοῦμε ἀκόμη καί τήν ἐγρήγορση, ἡ ὁποία εἶναι ἡ δεύτερη προϋπόθεση γιά τήν προσευχή, καί ἄς μήν ἀφήνουμε τήν ἀσθένεια καί τήν ἀδυναμία τοῦ σώματος, ἄς μήν ἀφήνουμε τούς θορύβους τοῦ κό-σμου πού ἐνυπάρχουν καί μέσα στήν ψυχή

μας, ἄς μήν ἀφήνουμε τή ραθυμία, τήν ὁποία μᾶς ὑποβάλ-λει ὁ πονηρός, νά ἀποσποῦν τόν νοῦ καί τήν ψυχή μας ἀπό τήν προ-σευχή. Ἄς μήν «καθεύδουμε» καί ἐμεῖς, ὅπως οἱ μαθητές τοῦ Κυρίου μας στόν κῆπο τῆς Γεθσημανῆ. Ἄς γρηγοροῦμε, ὄχι μόνο γιά νά μήν εἰσερχόμεθα στούς ποικίλους πει-ρα-σμούς πού ἐλλοχεύουν, ἀλλά καί ὡς ἔκφραση τῆς ἐμπιστοσύνης καί τοῦ σεβασμοῦ μας πρός τόν Θεό, πρός τόν ὁποῖο προσευχό-με-θα. Καί ἀκόμη ὡς ἀπόδειξη γιά τό πόσο ἐπιθυμοῦμε αὐτά πού τοῦ ζητοῦμε καί κυρίως τή σωτηρία μας, ἡ ὁποία θά πρέπει, κατά τήν προτροπή τοῦ Κυρίου μας, νά ἀπο-τε-λεῖ τό πρώτιστο αἴτημα τῆς προσευχῆς μας.

Καθώς ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία μνη-μονεύει καί μᾶς ὑπενθυμίζει ἀπό-ψε τήν ὑπερφυᾶ προσευχή τοῦ Κυ-ρίου μας γιά τή δική μας σωτη-ρία, ἄς ἔχουμε πάντοτε κατά τόν νοῦν τό παράδειγμα τῆς προσευχῆς του καί ἄς γρηγοροῦμε καί ἐμεῖς προ-σευ-χόμενοι μέ ὑπακοή στό θέλημά του γιά νά μᾶς χαρίσει καί Ἐκεῖνος τή σωτηρία μας, γιά τήν ὁποία ἐνην-θρώπησε, σταυρώθηκε καί ἀνα-στήθηκε.

ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ